

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 57 / III Legislatura / Cinquè període

Divendres, 20 d'abril de 1990

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 48

SUMARI

La sessió s'obre a dos quarts de set de la tarda i dotze minuts.

Salutació a S. A. R. el Príncep d'Astúries i de Girona (Punt únic de l'ordre del dia.)

El M. H. Sr. President adreça a S. A. R. el Príncep uns mots de salutació i benvinguda (p. 2702).

S. A. R. el Príncep respon la salutació del M. H. Sr. President (p. 2703).

La sessió s'aixeca a tres quarts de set de la tarda i tretze minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 48

S. A. R. el Príncep d'Astúries i de Girona entra al Saló de Sessions acompanyat del M. H. Sr. President de la Generalitat i del M. H. Sr. President del Parlament. La sessió s'obre a dos quarts de set de la tarda i dotze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament i S. A. R. el Príncep ocupa un lloc preferent a la seva dreta. A l'esquerra del M. H. Sr. President seuen l'I. Sr. Vice-president Primer, l'I. Sr. Secretari Primer i la I. Sra. Secretària Tercera. A la dreta de S. A. R. el Príncep seuen l'I. Sr. Vice-president Segon, l'I. Sr. Secretari Segon i la I. Sra. Secretària Quarta. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat de tots els H. Srs. Consellers.

Ordre del dia

Punt únic: *Salutació a S. A. R. el Príncep d'Astúries i de Girona.*

El Sr. PRESIDENT: S'obre la sessió.

Senyor, aquesta Cambra, que, d'acord amb el nostre Estatut d'Autonomia, és la representació del poble de Catalunya, us dona la benvinguda i agraeix la vostra visita.

Nos place saldaros como heredero y descendiente directo de los condes y reyes que, des de los inicios de nuestro nacimiento político, presidieron la construcción de nuestra identidad con espíritu abierto y con singular sintonía con nuestros estamentos representativos.

El instrumento más fiel para expresar nuestros pensamientos y sentimientos es la lengua propia de Catalunya, nervio de nuestra identidad y por ello, en estricta justicia, reconocida como oficial en la Constitución vigente.

Hem celebrat, senyor, recentment que fa mil anys Catalunya naixia políticament diferenciada, i ja en aquelles remotes dates es reunien les assemblees de pau i treva, punt de partença de les nostres Corts, que, pel seu caràcter representatiu, constitueixen el precedent històric d'aquest Parlament.

Vull recordar que les Corts catalanes només podien ser convocades, presidides i closes pel monarca, que sols podia delegar tal funció en la reina i en el primogènit. Per tant, la vostra presència aquí ens evoca el protagonisme dels hereus de la Corona en aquella institució parlamentària que va presidir els segles més gloriosos del nostre passat.

És per això que ens complau, de manera especial, que vulgueu fer ús dels títols de Príncep de Girona, Duc de Montblanc, Comte de Cervera i Senyor de Balaguer, que corresponen als primogènits de la Confederació Catalano-valenciano-aragonesa inherents avui a la vostra condició de Príncep hereu de la Corona d'Espanya.

Els clàssics de la ciència política distingirien en la teoria del poder dos tipus de legitimitat: la d'origen i la d'exercici. Em plau molt de manifestar que la Corona, com a poder moderador reconegut per la Constitució de 1978, reuneix, sense cap dubte —i ho podem afirmar amb la perspectiva que ens donen els anys transcorreguts—, ambdues legitimitats, tant la d'origen com la d'exercici. Estan en la memòria de tots els fets que ja

formen part de la nostra història més recent que avalen aquesta afirmació.

En l'actualitat, aquest Parlament celebra el desè aniversari de la seva existència derivada de l'aplicació del nostre Estatut, l'actual Carta Magna de Catalunya. En el decurs d'aquests deu anys la institució que ara visiteu s'ha esforçat en la tasca de desenvolupar el nostre autogovern, tant en la seva funció legislativa com en la seva comesa de control de l'Executiu, encarant la solució de molts dels nostres problemes, alguns d'ells pendents des de temps molt allunyats.

Molta és la tasca feta, però també molta és la que ens resta per fer, perquè, sortosament, Catalunya és una realitat viva que en la seva creixença ens planteja sempre noves dificultats i reptes que esperem salvar positivament amb el nostre esforç, no cal dir-ho, però també comptant amb la interpretació no gasiva, ans magnànima, dels textos fonamentals per part de totes les instàncies de l'Estat.

Potser no resultaria escaient que fos la Presidència d'aquesta Cambra qui fes la glossa dels nostres treballs parlamentaris; sense voler podríem caure en l'autocomplaença i podria semblar que ens atorguem mèrits exagerats sobrevalorant la nostra tasca. Preferim recordar les paraules que el Cap de l'Estat, el Rei Joan Carles I, va pronunciar des d'aquest mateix setial quan ens va visitar en la passada legislatura: «Regiu el poble que avança com a capdavanter de la nostra modernitat, del qual esperem el descobriment del futur, la interpretació dels nostres problemes i la convocatòria en l'esperança d'un futur millor per a tots.» I ens va instar que continuéssim la tasca de fer una Catalunya pròspera, oberta i seductora, mirall d'Espanya, porta de les seves ambicions, camí dels seus somnis, plataforma profunda i inequívoca dels seus missatges d'universalitat. Fins aquí el Rei Joan Carles.

Ens esforçarem, senyor, en aquesta tasca amb il·lusió creixent, molt conscients que res ens serà fàcil però tampoc res insuperable si, amb la comprensió de tots, sabem aplicar les pacífiques armes que sempre han estat, gairebé, l'únic patrimoni del nostre poble: la laboriositat, l'esforç i l'esperit d'iniciativa.

Esteu, senyor, en terra de llibertats; aquesta és una constant del nostre passat, és una exigència del nostre present i és també l'esperança del nostre futur. I per això voldríem que sempre es poguessin repetir, amb raó —i amb raó actualitzada—, aquelles paraules d'admirativa interrogació del vostre avantpassat, el Rei Martí, a les Corts de Perpinyà, reunides l'any 1406: «Qual poble és en lo món que sia així franc de franqueses e llibertats ni que sia així liberal com vosaltres?»

Us desitgem, senyor, tota mena de felicitats en la vostra estada entre els catalans i el màxim encert en les futures responsabilitats a què esteu cridat, seguint en això l'exemple del vostre pare, que, en data recent, ha sabut trobar paraules que interpreten fidelment els nostres sentiments envers el signe d'identitat més estimat: la nostra llengua. Ha dit que formava part de la nostra ànima, i que «nadie tiene el menor derecho a hacer violencia a las almas». Mucho esperamos de tan categórica afirmación.

Vuestros predecesores sellaban los acuerdos a que llegaban con las Cortes catalanas —actes de Cort— con la fórmula «Plau al senyor Rei». Hoy nos agradaría que, al terminar vuestra visita a esta casa, pudiéseis, en verdad, traducir vuestros

sentimientos con semejante fórmula: «Plau al senyor Príncep».

Moltes gràcies.

(Forts aplaudiments. Cinc diputats abandonen el Saló de Sessions. Els membres de la Mesa, el membres del Govern i la majoria dels diputats es posen dempeus i continuen aplaudint.)

Sa Altesa Reial el PRÍncep: Molt Honorable senyor President, senyors diputats, em plau molt traduir, a instàncies vostres, amb la fórmula que usaven els meus antecessors, els sentiments de satisfacció i d'orgull que m'omplen de trobar-me avui en aquest Parlament, successor d'aquelles glorioses Corts que van emmotllar la vostra personalitat i van vetllar per les vostres llibertats, i satisfacció de trobar-me a Catalunya —de la qual sou vosaltres els dignes representants— per visitar les ciutats de les quals es deriven els títols que em correponen com a hereu de la Corona. Caminaré per aquesta terra sabent que ho faig per la meua terra.

Però vull afegir a aquest esdeveniment una altra referència històrica: «d'aquesta profunda consciència històrica que impregna tot l'ésser català». Són les paraules d'un dels més alts monarques que ha conegut aquest país, un dels més significats de l'arbre genealògic que m'ha precedit: Jaume el Conqueridor, el qual en una ocasió va dir: «Nos feim la primera cosa per Déu, la segona per salvar Espanya; la terça, que nós e vós hajam tan bon preu e tan gran nom que per nós e per vós és salva-da Espanya».

Es evident que la frase de aquell Rey que de tan joven manifestó ya un ánimo tan grande, trasciende el contexto en el que fue pronunciada. Y si llega hoy, si nos llega en este Parlament como una voz de Cataluña en el tiempo es porque su propósito y la reiteración con que lo manifiesta constituyen un símbolo de lo que deseamos todos, de lo que todos juntos queremos conseguir, que en Cataluña, que en la globalidad de España, plenamente asegurada la democracia, demos los necesarios pasos adelante para, a partir de la solidez interior, alcanzar una posición europea dinámica, adelantada, pletórica de aquel ánimo que impulsaba el Conquistador.

¡Qué mejor pueblo de España que el catalán para convertirse en privilegiado protagonista de esta tarea! Como habéis dicho, señor President, la laboriosidad, el esfuerzo y el espíritu de iniciativa constituyen vuestro primer patrimonio, con un añadido de capital importancia. Todo indica —y lo indica sin el menor equívoco— que estas virtudes y su materialización continúan no sólo vigentes sino que crecen, a tenor del nuevo, y si cabe, más basto reto que nos espera.

Cada vez que he venido a Cataluña he constatado con qué fuerza, con qué firme actuación cobran cuerpo ambiciosas empresas y nacen proyectos impulsados por una admirable fe en nosotros mismos y en el progreso. Si la historia del mundo al-

canza con Occidente su más alto grado de desarrollo y bienestar, es evidente que en España ha sido Cataluña uno de sus intérpretes más fructíferos.

Por ello, además de dirigirme a vosotros y, en consecuencia, a Cataluña entera, quiero hacerlo especialmente a los jóvenes, a mis compañeros de generación, que, en buena medida, figurarán —figuraremos todos— entre los protagonistas máximos de este fin de siglo en el que desaparecen las barreras ideológicas y en el que los hombres y los pueblos se encuentran de igual a igual. Este fin de siglo que dará paso al siglo XXI, cuya mención parece abrirnos los emocionados senderos de la imaginación, nos promete portentosas aventuras humanas con el cosmos como meta y regidas por el espíritu de la ciencia, de la ecología, de la justicia social.

Y esto no son simples palabras; jamás el hombre había estado tan convencido, había hecho tanto a favor del bienestar, de la culturización y de la personalidad de sus semejantes, sin que —diciendo esto— quiera mecarme en ensoñación alguna. Costará intervenir competitivamente en el futuro comunitario. Así, los Juegos Olímpicos que, precisamente, nos aprestamos a celebrar y que felizmente coinciden con la conmemoración del Quinto Centenario y con Madrid proclamada capital cultural europea, constituyen, desde la antigua Grecia, una escuela ejemplar para templar la vida y estimular la energía de los pueblos.

No me cabe la menor duda de que todos, jóvenes y mayores, seremos los primeros alumnos de esta escuela.

Practicarem aquell aprenentatge i heroisme que propugnava un il·lustre filòsof català, Eugeni d'Ors. L'aprenentatge i l'heroisme que, exercits durant anys sense desmai, ens han portat a la Constitució, a l'Estatut, a la renovada existència d'aquesta Cambra, que conjuga esplendorosament la pluralitat i la identitat catalanes i que ens reuneix en aquest diàleg, tant institucional com col·lectiu, en la vostra llengua, que és també la meua llengua, com ho va ser la de tants antecessors meus.

La unió d'Espanya és la unió dels espanyols. Catalunya és la que els catalans volen que sigui: això és el que fonamentalment us vull dir, des de la meua condició i sempre al vostre costat.

No oblidem mai que hi ha veritats bàsiques, que hi ha el que ens parla el nostre cor, que hi ha la font de saviesa de l'home que camina pel carrer, que hi ha la clara senyera de la llibertat.

Catalans, tot això és nostre: agafem-ho i caminem.

Moltes gràcies.

(Forts i perllongats aplaudiments dels membres de la Mesa, dels membres del Govern i de la majoria dels diputats posats dempeus.)

El Sr. PRESIDENT: S'aixeca la sessió.

(Són tres quarts de set de la tarda i tretze minuts.)

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

BUTLLETA

Nom

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gr/xec al portador)

..... de de 198

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions : Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300 62 63.

Subscripció anual : 5.200 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* : 10.700 pessetes. Número solt : 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-27.966-80 ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

Imprès per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

